

בן-אמיר על עצמו:

ביקשתי לשמוע את תגובותיו והסבריו של בן-אמיר. אך הוא חמק. איני רוצה להתייחס לתקופתי במועצת-הפועלים. לא תמיד הייתי מבוסס מהדיוקן שעשיתי לי. לא אתייחס לנושאים של מועצת-הפועלים. הוא הסכים לשוחח. או להתראיין. רק על נושאים עירוניים. ביקש שאתקשר איתו כעבור ימים אחדים.

נקבעה לי פגישה. אך כעבור זמן מה מיהרה מזכירתו לבטלה. בטענה כי על בן-אמיר להיות בטקס קבלת-הפנים לנשיא גרמניה המערבית. ססר לביקור בעירייה. הוא ביקשני שאתקשר לביתו כמה ימים לאחר מכן.

בן-אמיר נשמע נרגז מאוד בטלפון: "אתה מחפש את בן-אמיר ולא את מועצת הפועלים. ארבעה או חמישה אנשים ששוחחת איתם סיפרו לי על מה שוחחתם. כבר מתנהל המאבק על הכנסת הבאה. אתה מתעניין בפנסיה שלי. אתה מתהלך עם 15 שאלות. שואל גם על בנותי. תרד מהעניינים האישיים שלי.

משמעים אותי ללא שחר. זה איום ונורא. אך לא אדבר איתך. החלטת לכתוב על השחיתות של בן-אמיר כפי שזמנים אותך. ואתה עוד רוצה שיתוף-פעולה מצדדי?"

"מתמודדים איתי רק בלשון הרע. למה שאדבר איתך? אני לא רוצה. כתבת פעם על הבת-מיצוה של בני. במקום לקרוא את חמשת הספרים שנתתי לך. כתבת שאמרו לך כי הם רדודים. למה לא כתבת מה שאתה חושב עליהם?"

חשבת כמותם, אמרתי לבן-אמיר בטלפון.

בן-אמיר: "מה זה משנה כמה פנסיה אני מקבל ממועצת-הפועלים?"

מדובר בכספי ציבור. שאתה לא זכאי להם."

בן-אמיר: "הכל אושר. הציבור יודע. למה אינך מתעניין בפנסיות של יצחק רבין וחיים בר-לב? האם הציבור לא מתעניין בהן?"

את הרזרווה הכספית הגדולה שהש- איר אורי אלפרט היסל בן-אמיר.

בשנים האחרונות עברנו בתקציבים גרעון ניים. חיינו על כספים שהגיעו מהוועד-הפועל. להפועל נצבר גירעון של מיליון דולר.

בקושי יכולתי לשלם משכורות בתקופתי. גילגלתי מיפרעות שהגיעו מהוועד-הפועל. נטלתי תי הלוואה של 50 אלף דולר בבנק הפועלים. ואחר כך עוד 25 אלף דולר. בזמן האחרון נטלו הלוואות בשביל הפועל כבר באישור תדי קאופמן — 50 אלף דולר.

פרשת המכונת המפוארת והנהג הצמוד:

איך נסעה אחרי האיש ממישרה למישרה

שני חדרים בקומה הביעית של שכון מעונות הפועלים ברחוב מרים החשמונאית בתל-אביב. בגיל 68 הוא מרכז את בניית המיכללה של הסתדרות הפועלים ונעמית המוקמת והולכת בקריית-החינוך בעבר הירקון, לא הרחק מדירת-הגג היקרה של רב בן-אמיר בנווה-אביבים. רשמתי מפיו:

היו כיוזמים. אני לא השתתפתי בקוקטיילים ובהצגות שערך בן-אמיר על גג דירתו. רק פעם אחת הייתי שם: לכבוד ראש ממשלת וסטפליה בגרמניה.

נכון כי בן-אמיר הוציא כספים על חשבון מועצת-הפועלים להרפתת מפלטים, חוברות. הוא הכניס בהם גם קצת פוליטיקה — על חשבון

דולר. זאת עשה ללא קבלת אישור מתאים. הוא הורה לרשום את הלוואה כספרים, ותו לא. שילמו למלווה כמה מאות דולרים ריבית בכל חודש.

הכסף נמסר לבן-אמיר-צמרת, המז-עסק בחוזה ב.הפועל תל-אביב.

פעם פקדו פקירי ההוצאה-לפועל את בית-ברנר בגין צ'ק שחור. שניתן לשחקן הפועל תל-אביב. הסכום היה נאה: כ-11 מיליון שקלים. הכסף שולם בהוצאה-לפועל.

עמוס רודין, סגן מנכ"ל חברת השיכון חלמיש, הוא מועמד לקבלת תיק הפועל (בהתנדבות) במועצת-הפועלים החדשה של תדי קאופמן. הוא אמר לי כי החוב לאווה מלווה הוא עתה 10 אלפים דולר, שישולק בקרוב (לדבריו). "כבר זמנמה שאין משלמים לו ריבית."

אמר רודין ללא פחד: "הפועל תל-אביב הוא אורווה מלוכלכת שאני מבקש לנקות. הוא נטל הלוואות של כחצי מיליון דולר מבנק, 'אוצר החילוף', מ-'בנק הפועלים' ומספקים שונים — הכל בערבות מועצת-הפועלים."

את בן-אמיר מינאר 1984 עד אוגוסט 1985, לא זכה באותה פריבילגיה: נדחתה בקשתו על-ידי הנבחר החדש, תדי קאופמן, לרכוש את מכונתו הצמודה, הצנועה הרבה יותר: אסקורט 1300. הוא לא התנצח עם שוללי בקשתו. קיבל את הדין — וקאופמן ירש את ריכבו.

לבן-אמיר היקצו פזו 504 יקרה בשל היותו בעל מעמד מיוחד, מורסמס וגבוה מקודמיו בבית-ברנר: חבר הוועדה המרכזת. התקן הוא רכב של 1300 סמ"ק, אך בן-אמיר יודע לעקוף תקנים.

מכונתו הצמודה, שהחזקה על חשי-בון משלמי המסים של ההסתדרות, שימשה אותו גם לנסיעות לכנסת, כאשר נהגו הצמוד היה עובד מועצת-הפועלים.

חור בקופת הפועל

אוסמן מצא בבית-ברנר מנגנון מנופה: 230 מקבלי-משכורות (וש אומרים 260). בן-אמיר העסיק גם פנסיונרים. מיספרם של מקבלי-

חור-ענק בקופת 'הפועל': מיבצע-דאווה ושכירת שחקני-יוקרה למען הרושם

החובות המעיקים, פרי שכע שנותיו של בן-אמיר בבית-ברנר, משתקים את פעולת המור-עצה. הריבית הגבוהה המשולמת בכל חודש (150 מיליון שקל) מייאשת את תדי קאופמן, המתכנן צעד הפגנתי של התפטרות אם לא ייענו לדרי-שותיו. הוא מבקש מראשי-ההסתדרות להיכנס לעובדיה-הקורה, לחקור ולחשוף את החורבן הפי-נאנסי שהשאיר אחריו בן-אמיר.

הקופה הריקה אינה מאפשרת לקאופמן לתפ-קד, להתמסר לעבודה שבגינה נבחר כרוב מרשים בקיץ. כל מלאכתו מצטמצמת בכיובי שריפות ובראגה לפירעון חובות ותשלומי ריבית לבנקים ולנושים אחרים. הוא דורש מחיקת חובות, שולחן נקי. בעת הבחירות להסתדרות שועברו נכסי המועצה כתמורה להלוואה בנקאית של 100 אלף דולר, שהושגה לתשלום משכורות.

נאמניו השרופים של בן-אמיר, שנתרו בבית-ברנר, חוששים מגילויים על המצב הכספי האמ-י והסיבות לחובות המעיקים. הם לוחצים על תדי קאופמן, דורשים (בלחישות) לפטר את הגיבור עוזי כהן, שמיסמכו החושפניים הם לצנינים בעיניהם. גם רוצים בפיטורי מזכיר הפועל צחי אשכנזי, בתיקווה שכך יחסמו את פיות הצועקים, ואיונם בן-אמיר יינצל.

80% מתקציב מועצת-הפועלים בא לה מהמס האחיד, עוד 20% זורמים מהכנסות של רכוש ומפעילות תרבות. המס האחיד אינו מכסה את ההוצאות. חסרים לקיחה כ-30% להשלמת התק-ציב, שהוא השנה כ-1.7 מיליארד שקלים. כ-1.4 מיליארד מכוסים ממס-האירגון, שמזרים הוועד-הפועל של ההסתדרות.

כבר בשבוע הראשון של אוגוסט, כשישב תדי קאופמן על כיסא מזכיר ההסתדרות בתל-אביב, הוא מיהר לבי-שר למזכיר ההסתדרות, ישראל קיסר, ולגיבור הוועד-הפועל, נתן אלמוזלינה, את מצב הקופה לאשורה. הוא צעק "הצילו", כי שוב לא היו כספים לתשלום משכורות.

אלמוזלינה הסכים להורים לקאופמן בחודש-בואו לתפקיד מיקדמה של 60 מיליון שקלים על-

המשכורות תפח אצלו פי כמה מאשר במועצת-הפועלים בירושלים. מיספר הפקידים שם נמוך כ-50% מבית-ברנר. (בתל-אביב כ-137 אלף חברי הסתדרות, לעומת כ-120 אלף בירושלים, אך בתל-אביב — מתגוננים בבית-ברנר — מטפלים ברבע מיליון נפש בגלל מיבנה גוש-דן). בן-אמיר אישר ל-50 מעובדיו 70 שעות עבודה נוספות גלובאליות בכל חודש. לא היה כל צורך בהוצאה נזכרית זאת, לבד מרצונו של הפטרון להרחיב את חוג השפעתו תמורת חלוקת הטבות על חשבון הכלל. כך קירעו לחצרו שהתרחבה מאוד. את רוב זמנם בילו אותם מיוחסים כמיסעדת צלי זבח שממול בית-ברנר.

כבר בצעדיו הראשונים כמזכיר ההסתדרות בתל-אביב, הפחית קאופמן ממזבת מקבלי השכר 27 פנסיונרים, השווים ל-13 משרות מלאות. בי-31 בדצמבר 1985 יפרשו עוד 13. הוא מנהיג מיסטר-צנע. מכונתו הצמודה היא ללא שימוש. הנהג היה למחסאי.

כיומיים הראשונים בתפקידו החדש הוא הסת-גר עם הגיבור כדי לצלם את מצב הקופה. הוא מצא שתי קופות עמוסות חובות: זו של הפועל וזו של המועצה.

ל.הפועל אושרו תקציבים גרעוניים מראש. ביקשו וקיבלו תקנים יקרים. קנו ביוקר שחקני-יוקרה במחירים מרקרי-עים.

הפועל לא הצליח לאזן את תקציבו, שחיוב לבוא אל קופתו משלושה מקורות עיקריים: (1) מרכז הפועל, (2) מועצת-הפועלים, (3) מכירת כרטיסים.

בן-אמיר אישר ל.הפועל יותר מכספי שקופתו וכלה להרשות לעצמה. עבשיו אין כבר אפשרות להקציב ל.הפועל את המגיע לו ל-1986. הוא לא יזכה בשנה הבאה בתמיכה מ.בית-ברנר."

"אורווה

מלוכלכת"

בן-אמיר נטל הלוואות גם בריבית נשך, כמו מאותו מלווה, שהוא גם "תעשיין": 20 אלף

בשבח המילחמה — על חשבון הפועלים

במיכתב ששלח ח"כ בן-אמיר לחבריו בעיצומה של מילחמת-הלבנון, הפליג מי שהיה אז מזכיר-ההסתדרות בתל-אביב בשיבחי המילחמה האומללה. הוא הרחיק לכת בסניגוריה עליה יותר מכל חבר אחר במיפלתו. את הדפים הדפס על חשבון מועצת-הפועלים.

כך הוא כתב. בין היתר. להצדקת המילחמה הנוראה ב-28.6.82. "צחוק-הגורל הוא שדווקא בגין, שנחשב בעיני רבים כמיליטנט ודמוגוג, הוא הוא שהביא את השלום המלא עם מצרים תוך ויתור על כל סיני. לרבות הישובים. וההיסטוריה התהלת בנו עוד יותר אק יהיה זה מימשלו של בגין, אשר יצליח לחסל את אשף כוח צבאי ולהביא אש ואולי אף שלום לגבולה הצפוני של מדינת ישראל... בעיקבות מיבצע-שלום-הגליל אנו קרובים יותר להתגשמותו של החלום הזה מאשר היינו אי-פעם... ואם מדובר על חריגות של שרי-ביטחון מהחלטות הממשלה. האם לא הורה משה דיין ז"ל לפתוח במילחמה נגד הסורים ולעלות על הרמה ב-1967 בניגוד לחלטת הממשלה. או לפחות בלא הוראתה המפורשת... מול התנגדות טוטאלית למיבצע, יכול בגין להעמיד מיבצע דומה שעשתה ישראל ב-1956, וכונתי למיבצע-קדש."

אחרי חמש שנות שליטון הליכוד התגלה צה"ל כצבא מאורגן, בעל מוטיבציה גבוהה. מצויד בהלכה ובעל תושיית-יקרב בלתי-ריגילה. פירושו של דבר כי ממשלת הליכוד הוכיחה שהיא מסוגלת להמשיך את מסורת בנייתו של צה"ל בהתאם לעקרונות וליסודות שאנחנו הנחנו לו במשך עשרות שנות שילטונו במדינה (ולפני כן בהנהגה).